

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—2 (se Tillæg C. Sp. 233) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i midlertidig Lov af 7. August 1914 om Statstilskud til de kommunale Hjælpekasser.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 734).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—2 (se Tillæg C. Sp. 229) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 280; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 657).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Bojsen): Det Lovforslag, som foreligger angaaende Indfødsrets Meddelelse, indstilles af Udvalget til uforandret Vedtagelse, blot med Tilføjelse af to Ansøgere, som er kommet lidt bagefter. Den ene af disse er en Frøken Ellen Flygare, som er svenskfødt, men i 26 Aar har opholdt sig her i København,

vel anbefalet fra alle Sider, ogsaa af Magistraten. Den anden er Ingeniør Johan Lange; han er født i Finland, men har været 37 Aar her i Landet, og han anbefales særlig af Industriraadet, hvor han har en Virksomhed til Gavn for Eksportvæsenet. Han har ikke uafbrudt været her i Landet, da han paa Grund af sin Stilling som Ingeniør har maattet rejse rundt til mange forskellige Lande; men da Industriraadet anbefaler ham saa varmt, er hele Udvalget og Ministeriet enige om at anbefale, at han faar Indfødsret.

Egentlig kunde jeg indskrænke mig hertil, men jeg har dog i Sinde at føje nogle Bemærkninger til. Jeg tror, at det Lovforslag, der foreligger i Aar, er blevet modtaget af Udvalget med større Tilfredshed end de tilsvarende Lovforslag i tidligere Aar, og dette er begrundet i tre forskellige Forhold. Før det første er Tallet paa dem, der ifølge dette Lovforslag faar Indfødsret, sunket ned til 275. Det er i Forhold til Tilstanden før Krigen et meget lille Tal. Før Krigen var vi oppe paa henimod 700; naar vi nu er naaet ned til 275, er det næsten kun Tredieparten. Udvalget sætter Pris derpaa, fordi man var meget betænkelig overfor denne overordentlig stærke Stigning. Som sædvanlig er Trefjerdeparten af dem, der indstilles, Svenskere; det er vel sandsynligt, at det er Københavns Nærhed ved den svenske Grænse, som udøver denne Tiltrækning. Et andet Punkt, jeg skal berøre, er Ministeriets Kritik overfor dem, der søger Indfødsret. Der følger med Betænkningen en Redegørelse for, hvor mange af Ansøgerne Regeringen har forkastet, og det er ikke mindre end 59, altsaa en ikke saa ringe Del i Forhold til de 275, næsten en Femtedel. Og dertil kommer, at de fleste af dem, der er blevet kasseret, er Folk, som sandsynligvis ikke kunde ernære sig selv her; de har mere eller mindre faaet Fattigunderstøttelse. Naar vi nu ved, at vore Naboer, baade Sverige og Norge, er temmelig nøjeregnende med at modtage Folk herfra, som ikke kan ernære sig selv, har Udvalget med Tilfredshed set, at Ministeriet her har været maa-ske noget strengere i sin Kritik, end det før har været. Endelig skal jeg fremhæve, at alle de, der staar paa Lovforslaget, har faaet kommunal Anbefaling. Udvalget har ogsaa ved tidligere Lejligheder sat Pris paa, at Ansøgerne havde kommunal Anbefaling, og jeg vil kun udtale det Ønske, at der fremtidig ikke paa